

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIS. — EXCUBEANT FIRMIN-DIDOT ET SOCIOS, VIA JACOB. 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXVIII.

978-0-13-035957-0

PRÆFATIO.

In hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicantur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmern. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttlingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttlingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttlingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttlingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephem. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephem. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sœtbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶτον. 672, ἐπιγνοάουσαι. 806, δορυκλήταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριέντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηγῆα. 427, ἀΐζαντες. 504, γθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιγνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐρεγγέως. 1265, ζοφεροῦ. 1331, ὀκριέσσα. IV. 59, δολίγισιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐρ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηγεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόρρα φαίνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπ' ἡῖον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellauri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμὺ τίνα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακλάτθω eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Békkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico-rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκευθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐὼν	ἐόν	v. 443. αὖ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανώπις	κυανώπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέκασσεν
v. 99. τοῖς	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀφραδίησι	ἐγγχείησι
v. 147. ἐθε'	ἐλετ'	v. 505. Απομέδοντος	λαὸν ἐλόντας
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δηίχον, ἡδὲ	Δηίχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοῖ δ'	Ἦ μέγα τοῖ δ'
v. 179. Ἦ δ' οἷη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλας δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλας, ἡ σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐτης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσι	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 254. θερμώδουσαν	θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ἀκρυόεντι	ἀκρυόεντι (1)	v. 615. ἦδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦκαχε	ἦπαχε
v. 326. οἱ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Quæ admissa mutatione την ~~οπ~~ scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μιν. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεραάνθη	ἐξεραάνθην	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἢ μὲν	v. 464. ὄφελέν με	ὄφελόν με
v. 59. ἐνί	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελεν, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἐθήκεν	δὲ θήκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάφησας
v. 165. ἐν	ἐνί	v. 526. ὁ	ὁ γ'
v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 171. κεν	καὶ	v. 614. δν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πάν' τοῖ	v. 661. θεῶν	θεῶν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἔσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	ἐὺπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδὸν	πέδον
v. 300. ἐπ' ἐλθόμεν	ἐπ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἦ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρα (2)	v. 70. δῆτ'	δαίτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἥδεταί	ἔλδεταί (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὄσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'	ἢ μὲν εἰ ἢ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἔστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευσ	v. 265. ἐν	ἐνί
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἐθήκε	δὲ θήκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλασε
v. 49. ἦκαχες	ἦπαχες	v. 383. Ἰάσωνος	Ἰήσωνος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐπ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στίτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευσ εὐθαλπέος
v. 91. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιοι	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαῖον	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνί
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶν
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαῖ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,	Ἰδομένηα κλυτὴν,
v. 379. οἱ	οἱ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, δντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρῶν
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεύσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio χήδεταί: in mentem venit. Mox v. 168 ἔστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπαικε	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλοῦς
v. 240. οὔτιδανόν ei ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεν	έωλεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πολυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἦδ'	αὐτῶν τ' ἦδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἄρ' ἐπ'	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σχέτλιοι,	σχέτλιος,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. ὅς	ὅ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἐτι ἔλπη	ἐτ' ἔελπη
v. 386. ἦδὲ	ἦ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βὰ τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἦκαχε	ῥπαχε	v. 532. ἦδὲ	ἦ
v. 435. ὑποπτύσσουσι	ὑποπτύσσωσι	v. 533. ἀλλίσσω	ἀλλίσσω
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	αἰδής
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμωνα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι,	ἐτι βήμεναι,	v. 602. ἐπισσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσίν	v. 604. ἓνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησαν	Μόνηνον
v. 492. ὀδυρομένοις ei δῖον	ὀδυρομένων ei δῖον	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδλαθεν	ἐδλάθη	v. 38. πόνου	γούου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμέ	v. 57. ἐξεεν	ἐβρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὥστων	ἀπάντων ἔμμεν, ὥστων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοῆς	πνοῆς
v. 554. ἀνδρέσσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὗτοι ei ἄλλος	οὔτι ei σκολιός
v. 563. θεῆν,	θεᾶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μῖαν
v. 611. ἀμφικάνωσιν	ἀμφιγάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. περὶ δινῆσαντο	περηνῆσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄνθρωπος ei μοῖρα,	Ἄνθρωπος ei Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτραψε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἦδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλήϊς ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 114. ἀποσκοπίζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἤμενοι	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἰταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὅς	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβροβόιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	ῥύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	βὰ	v. 448. ἦ μὲν	ἦ μὲν
v. 224. ἐτίνατο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτένησθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et περί πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. διον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθείοσιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κῦσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὔνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὔνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν et ἰκέσθαι,	et ἵκανε, (3)
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 48. δὴ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέκλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἤρουν·	εἶρουν·
v. 99. Ἔνθ'	Ἔν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	·ventus.	
v. 303. ὃς τε πάροιθεν	ὃς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρόήσση	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	L.X.v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι et κάκεινῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀζα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πύρ	λέην ξυλόχον πυρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑαλον, εὐγλώχινι	Ὑλλον, εὐγλώχινι
L.IX.v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἄμα πῖονι	ἄμ' ἀπείρονι·
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μούνος	μούνον	v. 131. πονέουσαν	περ εἰούσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 114. παρανήεε	παρηνήνεε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίγηθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 132. μίγῃ	μίγῃ	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αἰθῆς	αἰέν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορὶ	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥερα	omissum,	μέγας	μέλας
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἐτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένους	βεβλημένους

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτύναντο, fortasse εἰσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἐβρίσε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐταίρετο expleatur, ea- que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἰούσαν· ἐταίρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλόττηι μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 177. νοῦσῳ, καὶ	νοῦσῳ τε καὶ
v. 199. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίας
v. 379. προπάρειθεν	τοπάρειθεν
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γόωσα εἰ τόσον, ὅσον	οὔτι γόωσα τόσον, ὅσσαν ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',
v. 428. ὄρελόν ποτε	ὄρελόν τότε
v. 431. ἡώς	αἰών
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν πέρι κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
LXI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. δὴ	δ'
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορί	ἀορι
v. 59. ἄμα πέπτατο	ἄμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. βοῆς	βοῆς
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν εἰ κραταιὴν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. εὐψὲς ὑπαί	εὐψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην	ἀπρωτόπτος ὁμίχλη
v. 251. εἰλοντο	εἰλοιντο
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμενοις,	βοείαις,
v. 379. βρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
v. 432. πόληος, ἑὼν	πόληος ἑῆς, (1)
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοίητο
v. 495. καὶ	σὺν
LXII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίῃς	ἐς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνὰ
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σπιν	σπρσι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 103. ἡ Διὸς	ἐκ Διὸς
v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔθος αἰπὺ λιποῦσα
v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὕμέας
v. 212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ· εἰ ἄμμιν	γαίῃ ἀπειρεσίῃ· ὕμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνετε	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὐ	αὐθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 277. τις	τοι
v. 284. μιν	τὸν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὐ	αὐ
v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 410. εἶβεν	εἶβεται
v. 414. θεῇ· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἴξαν	ἴξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. ὅς	ὅγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ἔπ' ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίῃ	ἐν κραιδίῃ (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 528. ἦεν,	αἶεν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. οὐνεκά σπιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνῳ· εἰ μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 19. φρένα	σρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυσεν ἰδῶν
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
v. 68. ἀτρομοι	ἀδρομοι
v. 70. ἀνίαχοι	αὐταχοι
v. 73. ἐπιβρίσουςι	ἐπιβρίσῳσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσαα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existit : καὶ αἰπῶλοι αἰνὰ. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀφραδέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῖς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνόν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμέλλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθέλγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοῖ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δηθέντες
μεγάροισι
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πολλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρριπεν
ὑπαὶ
τοῖ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεός
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἴσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἤλειβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἀδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. ἐύπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε
v. 283. σπαργεύσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψηται
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἴσχήμεν
ἀμ'
βλεφάροισιν ἐλείβετο
συνέχοντο
ἀρήιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χεῖματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύεσκε
σπαργύσα
ἡ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἑᾶ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive tythothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἶδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέχνα

ἀμπεχον x. t. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbare, κοινῶ potius quam κοῖλῳ succurreret.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subijci nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensione vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægre fero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensione commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus huiusmodi locos e variis recensionebus superstitos, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quam frustra quæras in Hesiodi carmine, tale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui exemplari suo eos notaverit, facilius intellegendæ carminis structuram ac sensum.

Sed et in aliis locis, qui ex duplici recensione videntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 217 ac 23: ex alia recensione repetitur v. 232-237,
v. 242-247,
v. 397 med.-404,
v. 646-662,
v. 682-688.

In Apollonio quoque loci, qui ex duplici recensione videntur in hoc carmine, quale hodie est: v. 217 ac 23: ex alia recensione repetitur v. 232-237, v. 242-247, v. 397 med.-404, v. 646-662, v. 682-688. In Apollonio quoque loci, qui ex duplici recensione videntur in hoc carmine, quale hodie est: v. 217 ac 23: ex alia recensione repetitur v. 232-237, v. 242-247, v. 397 med.-404, v. 646-662, v. 682-688. In Apollonio quoque loci, qui ex duplici recensione videntur in hoc carmine, quale hodie est: v. 217 ac 23: ex alia recensione repetitur v. 232-237, v. 242-247, v. 397 med.-404, v. 646-662, v. 682-688.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἡρῆ δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·
a Millero ita editus:

Ἡρῆ δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·
lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φίλος κτεράς Ἀπόλλωνος
οἶκον Ἀμυχλαίοιο.....

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicaram, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, ὁδὸς ἀχαμπτον e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmerm. ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) *Eloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc.* par E. Miller Paris. 1840 Introdact., page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locos, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, Πριάμιο πολλὰ pro Πριάμου πολυέθρον. v. 38, ἀριζήλη pro ἀρίζηλος. v. 98, Τῆς δ' — ἐπάκουσεν pro Τῆς δ' — ἐσάκουσεν. v. 99, τοῖα φίλῳ pro τοῖον ἐφ'. v. 101, ἔσται pro ἐστίν. v. 142, ἀργυρέησιν pro ἀργυρήσιν. v. 184, αἰπὺ pro ἡ. v. 250, δουροτόμοι pro δρυοτόμοι. v. 290, κε pro γε. v. 308, ἀργαλέι pro ἀργαλεον. v. 313, Τρώων τ' Ἀργείων, inserta particula τε. v. 336, ἡρεῖ pro Κηρεῖ. v. 337, βαρυστόμῳ, quod Pauwius jam conjecerat, pro βαθυστόμῳ. v. 339, ἰοδόχην pro ἰοδόχον. v. 341, μετ' e fratris mei conjectura, pro οἱ. v. 481, ἥϊον ἄλλοι pro ἥϊεν ἄλλος. v. 505, Αζομέδοντος; *** antiqua lectio cum lacuna, pro λαὸν ἐλόντες. v. 527, ἐμπλήσωνται, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro ἐμπλήσσονται. v. 545, Ἀρήϊοι pro Ἀρχίον. v. 563, δ' ἄρα e conj. mea pro μέγα. v. 583, ἔτλης, antiqua lectio, pro ἔρης. v. 591, ἀμφιγάνωσιν pro ἀμφιγέωνται. v. 611, ἐπεσσύμενος pro ἐπεσσυμένη. v. 675, ὑπὸ φρένας pro ἀάπλετον. v. 677, ἀγακτυπέοντι, Hermannii conj. pro ἐπικτυπέοντι. v. 715, εἰ Διὸς — παρέκ pro εἰδῶς δ' — πατρός. v. 739, νίκης pro νίκη. v. 766, ἀτρομος pro ἀλκιμος. v. 805, ποτὶ pro περί. v. 815, ἐπ' pro ἐτ'. Lib. II, v. 1, ὑπὲρ ἡχτηέντων pro ὑπερηχτηέντων. v. 49, μηδὲ pro μήτε. v. 80, μαρναμένῳ, antiqua lectio, pro παρφαμένῳ. v. 82-83, αὔσαι Κεῖνος· pro αὔσαι· Κεῖνος —. v. 181, καὶ pro ἐς initio versus. v. 283, ἡλιβάτοιο pro εὐρυβάτοιο. v. 300, μεμαῶτες pro μεμαῶτ' ἐτ'. v. 348, χεῖμα· — δὲ pro χεῖμα, — τε. v. 400, κατέναντα pro κατέναντι. v. 407, σάκος στουφελίξεν pro σάκος ἐστουφελίξεν. v. 420, καὶ — ἀλεείνω pro κατὰ — ἀλεγίζω. v. 536, τεθνεῶτας — ἄσος pro τεθνεῶτας — ἄσση. v. 577, ἀναιρόμενοι pro ἀναχειρόμενοι. v. 616, ἐκ pro ἧ, deleto commate in fine versus, ex Hermannii conjectura. v. 618, καὶ pro κεν. v. 627, φέρων, Spitzneri conj. pro φέρειν. v. 665, ἄρα Ἠλιάδες et v. 666, ὥϊζε, antiqua lectio, pro ἄρ' Ἠλιάδες et ἧϊζε. Lib. III, v. 41, εἰσέτι — κῆρας pro ὡς σ' ἐτι — χεῖρας. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, αἰὲ pro ἄμ. v. 65, ὑπὲρ pro ὑπέκ. v. 81, οἰζυρῶς pro οἰζυροῖς. v. 94, Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχῃ pro Ἀχαιοῖς, ἧδὲ διάνδιχα, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, verum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχα ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librīque XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Græcorumque pugnam observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, ἔλκος pro ἔγχος. v. 159-160, γαίης Ἐκπνεύων, antiqua lectio, pro βαῖον Ἀμπνεύων. v. 169, αἰὼνόν τίσετ', Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro τίσετ' ἄρ' αἰνόν. v. 184, καὶ ὡς pro οἱ, ὡς. v. 209-210, ἐρύκει, Τόνδ' — εἰρύσαντες, antiqua lectio, pro ἐρύκει· Τὸν δ' — εἰρύσωμεν (operarum errore τόν δ' separatim impressum est). v. 267, ἐνεστρωφᾶτο pro ἐπεστρωφᾶτο. v. 295, κῆρ pro δῆτ'. v. 336, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 343, ἀσχαλῶν κῆρ pro ἀσχαλῶντι. v. 367, ἐσέχοντο πόλῃα pro ἐπέχοντο πόλῃος. v. 386, εὖ τε pro ἔστε. v. 417, τις, Hermannii emendatio pro ται. v. 443, ἀφιστάμενος pro ἐπεσσυμένῳ. v. 452, αὐτῇ δ' οὖν φήμη (ita enim legenda, quæ operarum incuria deformavit), Hermannii emendatio pro αὐτῇ κεν φήμη. v. 454, ὄσσα, ejusdem conj. pro αἶσα. v. 475, ἀλγεινῆσι pro ἐνεσίῃσι. v. 534, ῥά τε pro ἄρα. v. 692, βάλλοντο θυώδεα pro βάλλοντ' εὐώδεα. v. 735, ἀθρόον ἐγγρίσσαι pro ἀθρόα ταρχύσασαι. v. 783, τὰ δὲ pro τὰ τε. Lib. IV, v. 6, σχεδὼν, antiqua lectio, pro πέδον. v. 27, ἐναντα κιών pro ἐναντ' ἐλθών. v. 99, σίθεν pro σευ. v. 146, δς e Rhodomanni conj. pro ὡς. v. 151, δ' interpositum post ὡς. v. 245, καταχέεται pro κατεχέχτο. v. 421, ἀγλαίης· δὴ pro ἄγνοον ἔδη, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, ἰδμονι παμμαχίης, εὖ εἰδότες, Hermannii emendatio pro ἰδμονι, παμμαχίης εὖ εἰδότες. v. 534, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 558, ἱμάσθλην, e Pauwii emend. pro ἱμάσθλη. Lib. V, v. 1, δῆ ῥ' ἄλλοι pro δὴ πολλοί. v. 15, τῶν, antiqua lectio, pro τῷ. v. 27, μίγδην οἷς pro μίγδα ἐοῖς. v. 52, πάντῃ pro πάντες. v. 126, καὶ νῦν κε, antiqua lectio, et τεύχε', pro καὶ νῦν οἱ et τεύχη. v. 344, ἐγγύθι, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro ἐνθού. v. 354, δγ', Spitzneri conj. pro ἄρ'. v. 422, ἧκα/ε, antiqua lectio, pro ἧπαφε. v. 446, ἐλδομένοισι pro ἐλπομένοισι. v. 555, ὑπ' et v. 556, πιασι, e Glaswaldi conj. pro ἐν et πᾶσι. v. 585, ἄλλον pro ἄλλων. v. 643, ἧ οἷος pro ἧδ' οἷον. v. 649, πολύχητον pro πολυχμήτου. Lib. VI, v. 150, ὡς pro ὡς. v. 151, ἦλθον δ' et ἐνθα δ' pro ἦλυθον et ἐνθάδ'. v. 161, λαοὶ pro Δαναοί. v. 176, οἷσιν — ἐπὶ pro ἧσιν — ἐνί. v. 223, ἀλεγεινῶν pro ἀλεγεινόν. v. 258, ἄλλοθεν, antiqua lectio, pro ἄλλουδς. v. 276, περὶ δηθηθέντες pro περιδηθέντες. v. 326, ἐκχόμεναι pro ἐσσύμεναι. v. 469, ἀντίθεος pro ἀντίθεον. v. 485, τετραμμένη pro τεταμμένη. v. 529, δ' τι σθένη pro δ' τ' ἐσθένη. v. 580, Ἐγέμμουνα δηριόωντα, antiqua lectio, pro ἐλῶν ἀνὰ δηϊοτῆτα. v. 650, αὐτῶν pro αὐτοῦ. Lib. VII, v. 68, ὄρφανήν pro ὄρφανίης. v. 71, θεῶν, antiqua lectio, pro θεῆς. v. 72, Μοίρη γ' pro Μοίρης. v. 74, δ' insertum post τοῖς. v. 77, πνοιῇ ὁμῶς, Spitzneri emen-

datio pro πνοῆς ὥς. v. 79, ἀλὰς, e Lobeckii emendatione pro σχολίος. v. 81, ἔγνος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεσι. v. 224, προπάρειθε τανύσσαι, quod jam olim proposui pro παρατεκτῆναι. v. 237, ἀπεσσυμένον pro ἐπισσύμενον. v. 248, ἐπέκλασε, antiqua lectio, pro ἐπέτμαγε. v. 333, γῆρην, Rhodomanni emendatio, pro γήρη. v. 363, αἰεὶ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμησιν. v. 534-535, Νεοπτολέμου φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτολεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδὸς pro Οὐλύμπου εὐωδός. v. 571, διεγρομένη — αὐτιμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτιμῆς. v. 583, κόρος πολέμου pro μενεπτολέμου, durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἄμρεχεν (584) referre, revocata v. 584 δῖον, antiqua lectione, pro δειός. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγρόθι. v. 712, γῆρην pro γῆραι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδνεται αἶαν. v. 89, ὑπεκείντο pro ὑπόεικον. v. 157, ἀκρόνυχτοι, Spitzneri emend. pro ἄκρον ὕδωρ. v. 300, κατέπιονε pro γε κατέττα. v. 400, δὴ γὰρ οἱ — θυμός, ex Hermanni emendatione pro αἰεὶ γὰρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, ἦώς, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κω-

κύεσκον pro μόρον περικυκύεσκον. Lib. XI, v. 41, ἐπὶ pro περὶ. v. 379, ὁρός, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀκαμάτησιν pro ἀκαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μῖμνέμεν pro μίμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπὶ. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλω. v. 132-133, Τρῶες ὥς δ' ἐπὶ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὥς ἐπὶ. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνόν (quæ vocabula a typhothetis inepte transposita esse video), Hermanni emendatio, pro φόνου ἔνδον. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνεύων pro ἀποπνεύων. v. 113, καὶ εἶδος pro διειδός. v. 131, δὲ interpositum post ὥς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCXIV.

F. S. LEHRS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONÉ ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεά, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡρώς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ἑοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡρώς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἐρώτος ἀγάλμα, τὸν ὠφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄστρον ἄγειν ἐς ὁμήγουριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυκτοστολὸν ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὁδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐρύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μελποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.

Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἡρώς δ' ἀνὰ τόξῳ τιταίνων
ἀμφοτέραις ποτλίεσσιν ἓνα ζυνέτηκεν δίστον,
ἦϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἢ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ ποτλίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολλῶν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
διζέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρώ
25 ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
διζέο δ' ἀρχαίης ἀλιχίᾳ πορθιμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡρώς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρώ μὲν χαρίεσσα, διοτρεπὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ,
ἄλλῃ Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε ἄγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετέλυσεν ἥλικας ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας δίστους.

Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἐορτή,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθέρει,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναϊεταέσκον ἀλίστεφῶν στυγρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Hærus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Hærus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpuleræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Hærus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidiæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum.

15

οἱ μὲν ἄρ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικῶν.
55 Ἦ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἥρῳ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷα τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσεται κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης,
60 Ἡρώς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανήναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπειτο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡρώς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεςσι τεθήλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήγειρα νήν διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενείνεν ἔχειν ὁμοδέμιον Ἥρῳ.
Ἦ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὅμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἐδρακον ἄστν,
75 ἦχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαΐῶν·
τοίην δ' οὐποτ' ὅπωπα νήν κεδνὴν θ' ἀπλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὁπλοτερῶν.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὔρον ὅπωπῃς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεγέων ἐπιβήμενος Ἡρώς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔγων ἐν δώμασιν Ἥρῳ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπόικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήν παράκοιτιν ὁπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Λίνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι ὀσμὴς ἀδόκητον οἷστοις
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἁμμορος Ἡρώς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πᾶρλαζεν ἀνικητοῦ πυρρὸς ὀρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἁμωμήτοιο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἷστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάνων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς δδεύει.
Ἐῖλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβος δ' εἶδος ἄριστον, ἔρις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus asferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivæe rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceres ,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus rideus centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insauivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expertus Herus.
Cum oculorum vero radiis augebatur saxis amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοῖζά δ' ὀπιπτεύων δολεράς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθογγοῖσι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέχευε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαΐησιν ἐν ἡσυγίῃ δὲ καὶ αὐτῇ
 105 πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐγὼν ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λυθριδοῖσιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅππῃ πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐλίζετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστεύλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστὴρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρόσκουσαν ἐμίχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσοῦθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον ἢ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωιομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ ποδεσσὶν ἐφίσπετο παρθένος Ἥρῃ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [καίς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δούσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοῖτα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημεῖα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡθιόοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων ὁάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχρουν αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβωλημένος οἴστρῳ·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναίξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβίος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἣ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχευσε, μακαράτη. Ἀλλὰ λιπῶν
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτερον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέειπε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεῶν·
 παρθένον οὐκ ἐποίκεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐθέλητης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόνεντα καὶ ὄργια πιστὰ διαῆναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὺν δ' ἰκέτην με κόμιζε καί, ἣν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρῶς ἤγρευσε, εἰς βελέεσσιν κίχης·
 150 Ὡς θρασὺν Ἠρακλῆα θεὸς χρυσόβραχης Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰρῶνάην ποτὶ νόμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοῦρος ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος· οὐ σε λείληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

lacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talcmque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his? alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminæ autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulchri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et ceremonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Merca-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μελανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄχρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμρ' ὥμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 Ἦδὴ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρβένος Ἡρῶ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λειάνορος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμειν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὅψ' δὲ Λειάνορῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασ· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπέυαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολυφοίτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ᾧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὀμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασι· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 Ὡς φαιμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λειάνορος δὲ πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἄγωνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένη, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τετὴν μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχήμεντα περιπτώσοιμι θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 155 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parentibus seducens (in) verbis
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sarpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagahundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim varius-consilii Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omulium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferbeat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

- νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάβροον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλῃος ἔγω πτολίεθρον Ἀβύδου.
- 210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάζαινε κατὰ κνέφας, ὅρρα νήσας
ἔσσομαι ὀλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
- 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ἔρμον ἰκοίμην.
Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαισφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτεὸν δ' εὖθιλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ διαῖναι,
- 220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστῶσαντο φυλάζειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
- 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἔὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὄρρα νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημεῖα πύργου,
πῶς βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
- 230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες χέθλους
πολλάκις ἤρτσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρρα νῆν.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς οὐρανὸν
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ
ἀλλὰ πολυγλοίσθοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
- 235 ἀγγελίην ἀνέμιανε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεῶν,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανὴς λιποφειγγέα νυκτὸς οὐρανὸν
Ἥρῳ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
- 240 θυμὸν Ἑρως ἐφλέξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαυνομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεψε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις [σης]
- 245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμελιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμουχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
- 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;
Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἐπ' δ' ἐσφιγξε καρήνῳ,
ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσση.
Λαμπομένου δ' ἐσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
- 255 αὐτὸς ἔὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυσ.
Ἥρῳ δ', ἡλιβάτοιο φαισφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόχε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.
- 260 Καί μιν ἔὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sich quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum

lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas

transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,

ea quidem suam ad turrin, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris

natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan

tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;

sed *is* multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,

signum lychni lugubris observans

lectique clandestini procul-speculante nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem

Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno

animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem

insanarum undarum multisonum fremitum audiens

tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens

talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris

est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,

et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem

ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum

ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,

perniciosis auris undecunque spirabat ventus,

veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti

multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.

Et ipsum suam ad turrin deduxit ; ante fores vero

sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχούς ἐπι παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 205 εὐόδμῳ, ῥόδῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή· ἔχουέσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρωτάς ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυthereίης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μυῶν·
 οὐ δαΐδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσιε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέεσας τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥρῃς
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιον πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀδυόου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
 (285) Ἡρῶ δ' ἔλκεσίπεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλακίς ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυthereίῃ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ ρηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστρογάλλιγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήριχτα θεμελιά· ἡ ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφελίζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἅλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἀπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερήσῃς Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασσπορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὥτρυνεν ἀπειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἀπιστος. ὀφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμενος ἐλπίδι νύμφης
 δυσχεαδῶν πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatius adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aquas
 ætheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγιοι θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαιαίων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔβρεε λαίμῳ,
καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἁμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι ἐθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλύτοισι μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἑσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιδάδεσσιν δτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήζασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
βοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus ingurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosi potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam disrumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicië.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Ἀσυδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσυδόθι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
- Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonts, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
- Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
- Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
- Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
- Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
- Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
- Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
- Ἀθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμνη, virgo Attica, Orithyia, (e Borca mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
- Ἀρροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat tranans Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

- Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
- Βώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

- Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
- Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
- Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
- Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
- Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

- Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
- Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
- Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

- Ἡρακλῆς, ἦρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, ὠς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetrali secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, ὠς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμνη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

- Κρονίων, ὦτος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
- Κυβέρειξ, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀρροδίτη.
- Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
- Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπρίδιη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὅμοιοι, consuetudo Venerea, 132.
- Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀρροδίτη.
- Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

- Λακεδαίμων, ὦτος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
- Λείανδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 10 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Heras amorē ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Αἰάνδρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λέανδρος.

Αἶθωνος, ὁ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μελανίων, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶων, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀρίγλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptuneus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitalum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.